

21. březen a já...

(vypravování)

Nikola Staňková

S Májou jsme tvořili vždy nerozlučnou dvojku. Naše první setkání bylo v úlu v plástvi, kde jsme spolu vyrůstali jako dvě larvy, ovšem zcela odlišné.

Mája viděla svět jako první. Vývoj dělnice, včelí samičky, trvá o tři dny méně než vývoj trubce, včelího samečka. V úlu, ve kterém jsme vyrůstali, vládla překrásně zbarvená královna. Díky ní jsme přišli na svět. S Májou jsme se narodili těsně před začátkem jara. Na naše první společné jaro však nikdy nezapomenu.

V úlu vládl naprostý pořádek, protože každá včela je pracovitá a pilná. Mája začínala jako čistička, uklízela buňky pláství, do kterých královna kladla vajíčka, mnoho vajíček. Já jsem se nikdy nestačil divit, kolik práce Mája zastala, než jsme společně poprvé roztáhli svá křídla. Zatímco jsme rostli a sbírali sílu na první let, Mája vykonávala různé role v našem včelím společenství. Po činnosti uklízečky se stala krmičkou, starající se o larvy, a následně kojičkou, která krmila královnu mateří kašičkou. Poté co se stala silnější, stavěla buňky plástve pomocí voskové žlázy jako stavitelka, pak následovala práce strážkyně, která střežila úl a chránila včelstvo.

Dvacátý první den po narození Máji přišel nejkrásnější den, ten onen jarní – 21. březen. Venku znělo tolik úchvatných zpěvů ptáků, slunce zářilo a vál svěží vánek. Mája se stala létavkou. Stáli jsme spolu ve dveřích úlu a sbírali odvahu se zvednout od pevniny. Společným odpočítáním jsme vzlétli nad barevnou louku, která voněla všemi směry. Ach, to vám byla nádhera! Ochutnávali jsme z každé květiny nektar, který byl vskutku báječný. Naplnili jsme si břicha tak moc, že jsme ani nedokázali vzlétnout. „Uložíme se na kopretinu,“ znělo Máji řešení. Položili jsme hlavy a pozorovali probouzející se svět, který všemi směry sršel energií. Z lesa i luk bylo vidět nepřehledně mnoho mláďátek a nového života rostlin. Dokážete si to představit? Bylo to kouzelné jaro.

Lucie Grebíková

Odesílatel:

Pan Ježek Bodlinka

Listnatá 28

921 34 Dubčany

Adresát:

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Karmelitská 529/5

118 12 Praha 1

Stížnost na podávání mylných informací vedoucích k ohrožení života

Vážený pane, vážená paní,

tímto podávám stížnost na autory a vydavatele školních publikací, ve kterých jsou chybně uvedené ilustrace ježčí populace.

Dnes jsem měl v Dubčanech možnost setkat se s třídou 3. B, která byla se svou vyučující na procházce. Žáci mě ihned poznali a byli nadšeni, že mě po tak dlouhé zimě konečně vidí. Paní učitelka jim k mému i jejich štěstí zakázala, aby se mě dotýkali. Všichni mi ovšem chtěli nějak pomoci a usoudili, že nejspíš po tak dlouhém zimním spánku budu mít hlad. Společně se shodli na tom, že z obrázků v učebnicích si pamatují, že my, ježci, rádi jíme jablka. Některé děti měly právě tento druh ovoce na svačinu a neváhaly se se mnou podělit. Naštěstí si pořád od podzimu pamatuji složení mé stravy, proto jsem jablka nepožil. Bohužel můj soused, pan Ježek Pichlavý, zcela zmaten náhlým probuzením ze zimního spánku, soudnost ztratil a nabízenou potravu požil. Následná plynatost, která ho ještě pár dní neopustí, snad nebude mít vážnější důsledky.

Žádám o stažení publikací obsahujících obrázky ježka s jablky či hruškami a zároveň prosím o přeškolení vyučujících prokazujících nedostatečné vědomosti v oblasti přírodních věd.

S pozdravem

Ježek Bodlinka

21. březen a já

Iva Špinlerová

(popis a vyprávění)

Příroda se probouzí po dlouhém příjemném spánku, který si opravdu zasloužila. Však byla také vyčerpaná! Jelikož jsem se narodila na podzim, říkají mi dlouhověká včela. Přes zimu jsme s kamarádkami schované v úlu, v tzv. zimním chomáči. Zahříváme se bzučením, konzumujeme zásoby a vyčkáváme na teplý den. Nemůžeme se dočkat, až se dostaneme z našeho útočiště na ten širý, přívětivý, avšak někdy zákeřný svět.

Už je tu! Celou zimu jsem čekala na tento okamžik. Ne, že bych snad již nevyhlédla z úlu, nepodívala se na krásný a velký svět, ale od dnešního dne to bude jiné. Dvacátý, někdy dvacátý první březen je ve znamení prvního jarního dne. Je to den jako každý jiný a přece nevšední. Tráva začne růst a zelenat se, kytičky se z ní budou klubat, stromy nabydou na kráse díky listům, pupenům a později květům. My se rozletíme do dalekého okolí za pylem a nektarem. Tím, že květinu opylujeme, jí prokážeme službu a ona nám za odměnu dá nektar. Ten je důležitý pro tvorbu medu, který si včelaři vytáčí z rámečků a poté jej stáčí do sklenic. Med je sladký, voňavý a hlavně zdravý.

První jarní den je novým začátkem. Příroda i zvířátka jsou odpočínutá, plná síly a připravená na kouzlení jara.

Téma: 21. březen a já

Slohový útvar: inzerát

Autor: Kateřina Kadlečková

Hledám dům holubí...

Po zimním spánku v šachtě bytovky hledám dům holubí s možností nastěhování od 21. března. Jsem rodinný typ a pořádkumilovný tvor – rozhodně to u mne nevypadá jako v holubníku. Mezi mé záliby patří zpěv a hra s lidmi na vyháněnou. I když jsem jen prostý holub, ohlídám dům před zloději či kamkoliv spolehlivě doručím vaši poštu. Nebojácnost je mým druhým jménem, samolepky ani makety dravců mne nezastraší. Přijmu rád jakýkoliv podnájem, ve kterém budeme moci s manželkou žít jako dvě hrdličky. Případné nabídky, prosím, zasílejte na následující adresu:

Radek Holub

Bělohávkova 2

Holubice

683 51

Země, kde pečení holubi nelétají přímo do huby